

Referat wykładowy – Algorytm detekcji dryftu KSWIN

Autorzy:

Paweł Galewicz 234053

Karol Podlewski 234106

KSWIN (Kolmogorov-Smirnov WInDowing) to algorytm służący do detekcji dryftu oparty na statystycznym teście Kołmogorowa-Smirnowa.

Test Kołmogorowa-Smirnowa jest testem nieparametrycznym, służącym do weryfikacji hipotezy o zgodności dwóch rozkładów empirycznych ze sobą. Może być stosowany między innymi do sprawdzenia zgodności rozkładu analizowanej zmiennej z rozkładem teoretycznym (na przykład normalnym, dwumianowym). Dobrze sprawdza się przy większych próbach badawczych - częstym proponowanym przedziałem jest $N > 100$. Istnieje też wersja testu służąca do porównania rozkładów dwóch zmiennych losowych [1].

Algorytm KSWIN, zaproponowany przez Raaba, Heusingera i Schleifa w [2], opiera się właśnie na teście Kołmogorowa-Smirnowa dla dwóch zmiennych. Potrzebuje on przesuwalnego okna Ψ o stałym rozmiarze n , z którego tworzy dwa mniejsze okna na potrzeby przeprowadzenia testu. Pierwsze z nich posiada r najnowszych punktów z okna Ψ :

$$R = \{x_i \in \Psi\}_{i=n-r+1}^n \quad (1)$$

Drugie okno jest tworzone poprzez jednolite próbkowanie z pozostałej części okna $n - r$:

$$W = \{x_i \in \Psi | i < n - r + 1 \wedge p(x) = U(x_i | 1, n - r)\} \quad (2)$$

gdzie $U(x_i | 1, n - r) = \frac{1}{n-r}$ jest rozkładem jednostajnym.

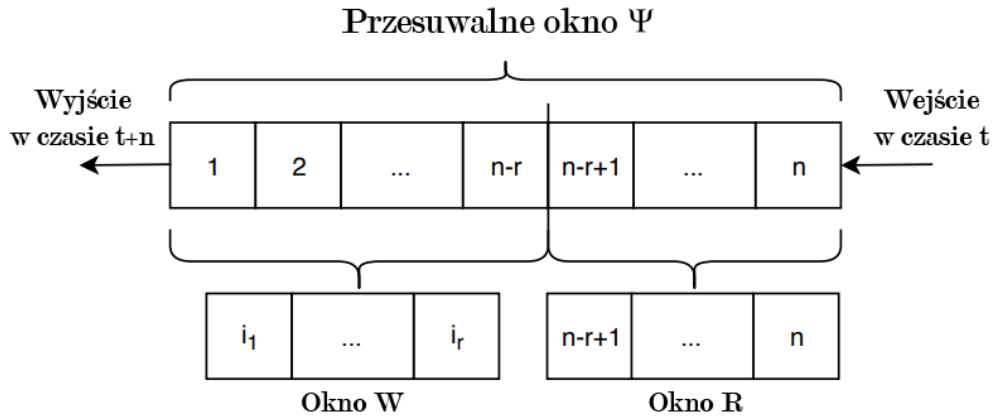
Mając już dwie zmienne, możliwe jest przeprowadzenie testu Kołmogorowa-Smirnowa, który porównuje dystrybuanty empiryczne F_W oraz F_R :

$$dist_{w,r} = \sup_x |F_W(x) - F_R(x)| \quad (3)$$

gdzie $F_{(.)}(x) = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n I_{[-\infty, x]}(X_j)$ oraz $I_{[-\infty, x]}(X_j)$ to funkcja charakterystyczna, która przyjmuje wartość 1 jeżeli $X_i \geq x$ lub 0 w przeciwnym wypadku. $sup(x)$ to najmniejsza wartość, dla której warunek jest prawidłowy.

Jeżeli kres górny jest większy od statystyki testowej, to hipoteza zerowa jest odrzucona, z poziomem istotności α . Dryft jest znaleziony, kiedy hipoteza zerowa zostaje odrzucona - punkt wykrycia dryftu ustawiany jest na $n - r$. Następnie okno redukowane jest do ostatnich r próbek.

Ze względu na czułość parametru α nie powinien być on większy niż 0,01 - będzie to skutkowało zbyt częstym wykrywaniem dryftu.

Rysunek 1. Graficzna demonstracja podziału przesuwalnego okna Ψ

Dla okien W i R , które mają identyczny rozmiar, można zredukować test do postaci

$$dist_{w,r} > c(\alpha) \sqrt{\frac{w+r}{wr}} = \sqrt{-\frac{1}{2} \ln \alpha} \sqrt{\frac{w+r}{wr}} \stackrel{(w=r)}{=} \sqrt{-\frac{\ln \alpha}{r}}, \quad (4)$$

gdzie α to poziom istotności testu, r oraz w to rozmiary okien R oraz W . $c(\alpha)$ to krytyczna wartość testu, która może zostać dostosowana do standardowych rozmiarów testu lub przyjęta jako $\sqrt{-\frac{1}{2} \ln \alpha}$.

Literatura

- [1] *SPSS Kolmogorov-Smirnov Test for Normality*, Ruben Geert van den Berg. <https://www.spss-tutorials.com/spss-kolmogorov-smirnov-test-for-normality/> [dostęp: 04.01.2021]
- [2] *Reactive Soft Prototype Computing for Concept Drift Streams*, Christoph Raab, Moritz Heusinger, Frank-Michael Schleif. <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0925231220305063?via%3Dihub> [dostęp: 04.01.2021]